धूर्त्तक पु॰ धूर्त्त इव वञ्चक इव इवार्थे कन् । १शृगाले शब्दर॰ स्त्रियां जातित्वात् ङीष् । कौरव्यकुलजे २नागभेदे । तदुपक्रमे "बाष्कलः शङ्खवेरश्च धूर्त्तक प्रति वातकौ" भा॰आ॰७अ॰। स्वार्थे क । धूर्त्त शब्दार्थे । "स्त्री-धूर्त्ते कितवे भीरौ चण्डे पुरुषमानिनि । चौरे कृतघ्ने विश्वासो न कार्य्यो न च नास्तिके" भा॰उ॰ २८अ॰ ।

धूर्त्तकृत् पु॰ धुर्व–भावे क्त धूर्त्तं हिंसनं करोति कृ+क्विप् ६त॰। १धूस्तूरे शब्दमा॰ २हिंसके त्रि॰।

धूर्त्तचरित न॰ धूर्त्तस्य चरितं वर्णत्वेनास्यत्र अच् । सङ्कीर्णाख्ये १नाटकग्रन्थभेदे सा॰द॰। ६त॰। २धूर्त्तानां चरिते च । [तायाः लोकसिद्धत्वात् ।

धूर्त्तजन्तु पु॰ निम्बक॰ । मानुषे शब्दच॰ तज्जन्तोर्धूर्त्त-

धूर्त्तमानुषा स्त्री धूर्त्तो हिंसितोमानुषो यया । १राक्षस्यां शब्दच॰ २हिंसितमानुषके त्रि॰ ।

धूर्त्ति पु॰ धुर्वी हिंसायां क्तिच् । १हिंसके "मीनः सं देव अरस्यो धूर्त्तिः" ऋ॰१।१८।२ "धूर्तिर्हिंसकः" भा॰ भावे क्तिन् । २हिंसायां स्त्री

धूर्धर त्रि॰ धुरोधरः । धुरन्धरे रथादौ रमानाथः

धूर्वह त्रि॰ धुरं वहति वह–अच् । धुरन्धरशब्दार्थे

धूर्वी स्त्री धुरमञ्जति अञ्ज–क्विप् अञ्जोवीभावः रथाग्र-भागे हेमच॰ ।

धूलक न॰ धू–बा॰ लक धूलिराकारतयाऽस्त्यस्य अच् संज्ञायां कन् वा । विल्वे शब्दच॰।

धूलि स्त्री धू–लिक् वा ङीष् । धू–सं॰ क्विप् धुवा लीयते ली–कि लादेशे आङ्लोपः । १रजसि परागे अमरः । रेणूनां पवनचालनेन लीयमानत्वात्तथात्वम् । "गोपैर्यच्छा कृतानां खुरपुटदलिता वा तु धूलिर्दिनान्ते" द॰सं॰ ३०२अ॰। गोधूलिशब्दे दृश्यम् । "अनीता पङ्कतां धूली-सदकं नावतिष्ठते" "वधूरिव धूलीसदक्षिपत्" माघः "धूलिः परम्टङ्कादपि" नीतिसारः "धूलीपटले धूम-स्वभ्रमात् तत्रासता धूमत्वेनेत्यादि" अनुमानदीधितिः । २व्याकुलीभावे अव्य॰ उच्चा॰उप॰स॰। "धूलीलत्व व्याकु-लीलत्व" गणरत्न॰टी॰। [शब्दर॰ ।

धूलिका स्त्री धूलिरिव कायति कै–क । कृष्णटिकायाम्

धूलिकुट्टिम न॰ धूलीनां कुट्टिममिव । केदारे क्षेत्रे शब्दार्थकल्प॰ । तस्य कर्मत्वादिजातधूलिमत्त्वात्तथात्वम्

धूलिकेदार पु॰ धूलिप्रधानः केदारः मा॰त॰। क्षेत्रे केदारे त्रिका॰ तस्य कर्मत्वजातधूलिमत्त्वात्तथात्वम् ।

धूलिगुच्छक पु॰ धूलीनां गुच्छ इव इवार्थे कन् । कलमु-चूर्णे (फाग) त्रिका॰ ।

धूलिध्वज पु॰ धूलिरेव ध्वजोऽस्य । वायौ त्रिका॰

धूलिपुष्पी स्त्री धूलिप्रचुरं पुष्पमस्या ङीप् । केतक्याम् । स्वार्थे क ह्रस्वः । धूलिपुष्पिका तत्रार्थे राजनि॰ ।

धूलीकदम्ब पु॰धूलीनां कदम्बं यत्र । १कदम्बवृक्षे २वरुण-वृक्षे ३तिनिशवृक्षे च मेदि॰। ६त॰ । ४धूलीसमूहे न-

धूश(ष)(स) शोभने चुरा॰उभ॰ सक॰सेट् । धूश(ष)(स)यति ते अदूधुश (ष)(स)त् त ।

धूसर पुंस्त्री धू–सर किच्च न मत्वम् । १गर्दभे २उष्ट्रे ३कपोते राजनि॰स्त्रियां ङीष् । ४तैलकारे पु॰ हेम॰ धूस–रक् । ५रैवतमाण्डुवर्णे कृष्णश्वेतवर्णे शुक्लपीतवर्णे च पु॰ ६तद्वति त्रि॰ अमरः । "क्लान्तं रजोधूसरकेतुसैन्यम्" उत्क्रान्त-वर्णक्रमधूसराणाम्" रघुः । "किरणपरिचयधूसरप्रदो-षाम्" । "ललाटिकाचन्दनधूसरालका" कुमा॰ । ७पा-ण्डुरफलीक्षुपे स्त्री राजनिः टाप् । ८किन्नरीभेदे स्त्री मेदि॰ गौरा॰ ङीष् ।

धूसरच्छदा स्त्री धूसरः छदो यस्याः । श्वेतदुङ्गायां रत्नमा॰

धूसरपत्रिका स्त्री धूसरं पत्रमस्याः कप् कापि अत इत्त्वम् । हस्तिशुण्डीक्षुपे (हातशुँडा) राजनि॰ ।

धूसी अव्य॰ धूस–बा॰ इ । विस्तारे गणरत्नम् । जयादि॰। धूसीलत्व विस्तार्य्यत्वर्थः ।

धूस्तरा(मा) स्त्री अतिशयेन धूः तरप् तमप् व । "क्षुद्रा-त्तादौ तद्धिते" पा॰ क्षुद्रादेव मत्वविधानात् न मत्वम् । अतिशयभारे । [(धूतरा) ख्याते वृक्षे अमरः ।

धूस्तूर पु॰ धूस–क्विप् तुतोर्त्ति तुर–तुरचे क कर्म॰ ।

धूस्तूर पु॰ धूस–क्विप् तूरी गतिहिंसयोः क कर्म-धायः स॰ । (धूतरा) ख्याते वृक्षे अमरे पाठान्तरम् । "धूस्तूर ! धूर्त्त ! तरुणेन्दुनिवासयोग्यस्थाने पिशाचप-तिना विनिवाशितोऽसि । किं कैरवाणि विकसन्ति तमः प्रयाति किं वाहि रक्षसति किं वदनः स्रवन्ति" उद्भटः । "धूस्तूरो मदवर्चोग्निवातलज्वरकुष्ठहृत् । कषायो मधुरस्तिक्तो वृकाक्षिज्ञाविनाशकः । उष्णो गुरुर्व्रण-क्लेदकण्डूकृमिविषापहः" भावप्र॰ ।

धृ स्थितौ भ्वा॰धृतौ सक॰उभ॰भ्वा॰अनिट् । धरति ते अधार्षीत् अधृत । दधार दध्रे । धृतः धृतिः । "ततो दधार सा देवी गर्भम्" भा॰उ॰७१९९ श्लो॰ धर्त्ता धरिष्यति ते [धरिष्यते ।

धृ पतने भ्वा॰आत्म॰अक॰अनिट् । धरते अधृत । दध्रे धर्त्ता